

نقش لاله تپه میل، مأخذ: ایازی و
دیگران، ۱۳۸۹، ۲۶۳.

تمادی نقش‌مایه‌های گیاهی و هندسی ساسانی در تزئینات گچبری مسجد سیمره

مهتاب میینی* طبیه شاکرمی**

تاریخ دریافت: ۹۹/۶/۱۹

تاریخ پذیرش: ۹۹/۱۱/۱۹

صفحه ۷۷ تا ۹۵

نوع مقاله: پژوهشی

چکیده

از یافته‌های با اهمیت در جریان فعالیت‌های باستان‌شناسی سیمره واقع در شهرستان دره شهر از توابع استان ایلام، تزئینات گچبری مسجد آن است. براساس تاریخ گذاری، این مسجد متعلق به اواخر دوران اموی و اوایل عباسی است. سطوح داخلی دیوارهای مسجد سیمره، مزین به تزئینات گچبری با نقوش گیاهی و هندسی و از جمله بنای‌های مذهبی است که تزئینات الحاقی این‌بنا، متأثر از هنر گچبری ساسانی می‌باشد. غنای تزئینی این سطوح و عدم انتشار پژوهش‌هایی مستقل در رابطه با تأثیر هنر گچبری ساسانی بر هنر بکاررفته در تزئینات گچبری این‌بنا، از جمله دلایل پرداختن به این موضوع است. اهداف اصلی این پژوهش شناسایی گونه‌های نقوش تزئینی متأثر از گچبری ساسانی در تزئینات گچبری مسجد سیمره و سپس عناصر مشترک نقوش گچبری ساسانی با نقوش تزئینی مسجد سیمره است. بر این اساس سوالات اصلی پژوهش عبارتند از: ۱. نقوش تزئینی متأثر از هنر گچبری ساسانی در تزئینات گچبری مسجد سیمره کدامند؟ ۲. چه شباهت‌هایی بین نقوش گچبری ساسانی با نقوش تزئینی مسجد سیمره وجود دارد؟ روش تحقیق در این پژوهش، روش توصیفی- تحلیلی و به شیوه گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای انجام شده است. نتایج نشان می‌دهند که نقوش گیاهی و هندسی متنوعی در تزئینات مسجد سیمره تحت تاثیر گچبری ساسانی بودند. سطوح تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره علاوه بر تقلید نقوش مختلف گیاهی و هندسی ساسانی و با وجود تشابهات نقوش ساسانی با نقوش مسجد سیمره از نظر ساختار، بافت و طرح زمینه و حواشی تزئینی؛ نقش‌مایه گل تاتوره در نقوش گیاهی و در نقوش هندسی ذوزنقه، شکل بیضی و کادرهای تزئینی قاب‌های هندسی مسجد سیمره، همچنین تراکم و درهم پیچیدگی نقوش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره نسبت به سطوح تزئینی گچبری‌های ساسانی و طراحی مشخص و بزرگنمایی نقوش تزئینی، از نوآوری‌های بکاررفته در خلق آرایه‌های تزئینی مسجد سیمره است.

کلیدواژه‌ها

نقوش گیاهی، نقوش هندسی، مسجد سیمره، تزئینات گچبری، هنر ساسانی

*استادیار گروه هنر، دانشگاه پیام نور، شهر تهران، استان تهران

(نویسنده مسئول)

Email:m.mobini@pnu.ac.ir

*کارشناس ارشد پژوهش هنر، دانشگاه پیام نور، شهر تهران، استان تهران

Email:m.shakarami65@gmail.com

مقدمه

کتاب سیمین لک پور با عنوان "کاوش‌ها و پژوهش‌های باستان‌شناسی در دردش شهر (سیمره)" سال نشر (۱۳۸۹)، که در آن تویین‌ده در کثار توضیحاتی در مورد سایر یافته‌های باستان‌شناسی شهر تاریخی سیمره بصورت کاملاً توصیفی نگاهی اجمالی به تزئینات گچبری آن نیز دارد، مقاله یونس یوسف‌وند و میری با عنوان "مطالعه تطبیقی نقش گچبریهای مکشوفه شهر تاریخی دره شهر با نمونه‌های مسجد جامع نائین" نشریه نگره شماره ۳۹۵، سال نشر ۱۳۹۵، که در آن تویین‌ده شماره ۳۹۵، سال نشر ۹، شماره ۱، سال ۱۳۹۴ مقاله مهتاب مبینی و شاکرمی و شریفی نیا با عنوان "بررسی تطبیقی تزئینات گچبری مسجد سیمره با مسجد نه‌گنبد بلخ و سامرا از دوره عباسی" نشریه هنرهای زیبا هنرهای تجسمی، دوره ۲۲، شماره ۱، سال نشر ۱۳۹۷، که در آن براساس مقایسه‌های شکلی و فرمی، تزئینات گچبری مسجد سیمره به عنوان یکی از نخستین نمونه‌های قابل مطالعه در سیر تکاملی هنر گچبری ایران در قرون نخستین اسلامی و پیش‌نمونه تزئینات گچبری مساجدی چون مسجد نه‌گنبد بلخ، نایین و بناهای سامرا معرفی شده است. مقاله محسن سعادتی و حسین ناصری صومعه با عنوان «نگاهی به حیات اجتماعی شهر باستانی سیمره از شکل گیری تا فروپاشی» مجله پژوهش‌های باستان‌شناسی ایران، شماره ۲۲، سال نشر ۱۳۹۸، قسمتی از پژوهش به معرفی نمونه‌هایی از گچ بری مسجد سیمره و مقایسه مختصر آن با نمونه‌های ساسانی یا قرون اولیه اسلامی می‌پردازد.

پایان نامه ستاره شاهین با عنوان «معرفی نقش گیاهی در گچبریها و نقش بر جسته دوره ساسانی و تحول و تداوم آن در قرون اولیه اسلامی» به راهنمایی مسعود آذرنوش، کارشناسی ارشد باستان‌شناسی، سال دفاع ۱۳۸۰، به بررسی انواع نقش گیاهی گچبری دوره ساسانی می‌پردازد اما در دوره اسلامی به تاثیر آن در گچبری سیمره اشاره ای ندارد.

پایان نامه نازلی عباس پور با عنوان "مطالعه نقش گچبری‌های سده اول تا چهارم هجری در شهر (سیمره) و کاربرد آن در گرافیک محیطی" استاد راهنمای پرویز حیدری زاده، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز در مقطع کارشناسی ارشد ارتباط تصویری و سال دفاع (۱۳۹۳)، در قسمتی از پژوهش به بررسی گچبری‌های مسجد سیمره به صورت توصیفی می‌پردازد.

با وجود اهمیت باستان‌شناسی سیمره و تنوع نقش تزئینات گچبری مسجد سیمره تاکنون پژوهشی مستقل در رابطه با تأثیر هنر گچبری دوره ساسانی بر تزئینات گچبری

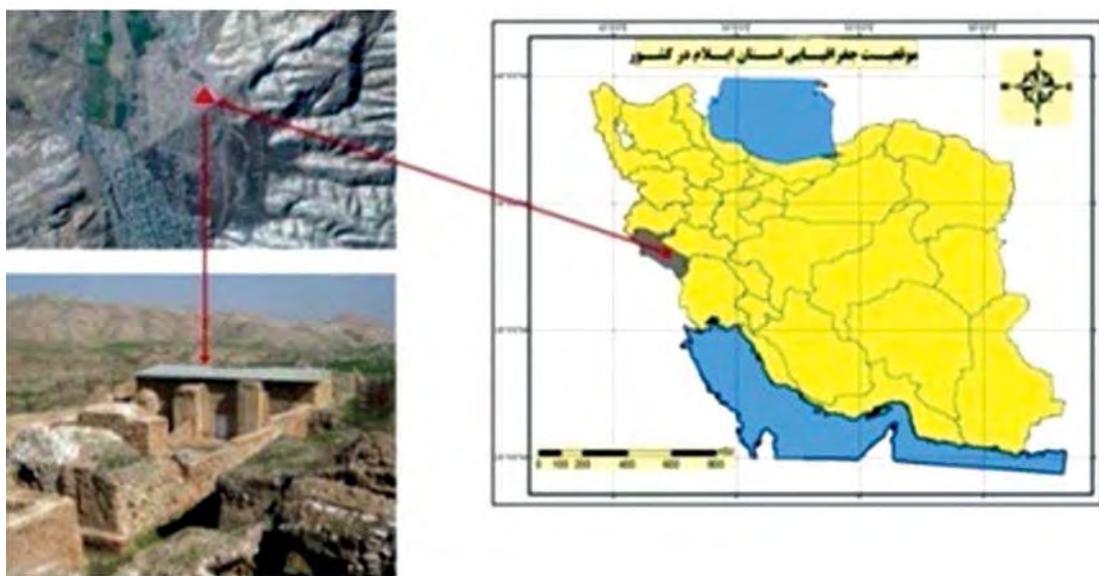
براساس مدارک باستان‌شناسی در ایران، قدیمی ترین موارد استفاده از گچ به دوران ایلام میانی ۱ و به هفت‌تپه باز می‌گردد. در دوران هخامنشی نیز از گچ برای پوشش ستوان‌های چوبی تالار معروف به خزانه داریوش در تخت‌جمشید، پاسارگاد، کاخ شوش و در دوران اشکانی در کاخ‌های نسا، کوه خواجه، سلوکیه، آشور، اروک، قلعه یزدگرد استفاده شده است. اوج استفاده از هنر گچبری در ایران به دوره ساسانی باز می‌گردد. انواع گچبری‌ها و نقش تزئینی دوران ساسانی را می‌توان به قاب‌های تزئینی، سطوح تزئینی و پیکره‌ها تقسیم کرد که با روش‌های کندکاری، قالب‌گیری، ریخته‌گری و به صورت پیش‌ساخته اجرا می‌شدند. با آمدن اسلام به ایران، هنر گچبری از جمله هنرهای تزئینی بود که به سرعت در فضای هنری این دوران جذب و با تفکیک کاربری آن در بناهای مذهبی و غیرمذهبی سیر تکاملی خود را ادامه داد. از جمله بناهای مذهبی متأثر از هنر گچبری دوره ساسانی، مسجد سیمره است. سطوح داخلی دیوارهای مسجد سیمره، مزین به تزئینات گچبری با نقش گیاهی و هندسی است. بر این اساس اهداف اصلی پژوهش، ابتدا گونه‌شناسانی نقش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره و سپس ارزیابی و تحلیلی بر تأثیرگذاری هنر گچبری دوره ساسانی بر این نقش از منظر شکل و فرم نقش تزیینی و مطالعه شباهت‌های نقش است. سوالات اصلی پژوهش عبارتند از: ۱- نقش تزیینی متأثر از هنر گچبری دوره ساسانی در تزئینات گچبری مسجد سیمره کدامند؟ ۲- چه شباهت‌های بین نقش گچبری ساسانی با نقش تزئینی مسجد سیمره وجود دارد؟ ضرورت و اهمیت تحقیق با توجه به غنای تزئینی این سطوح به همراه عدم چاپ و انتشار پژوهش‌هایی مستقل در رابطه با تأثیر هنر گچبری دوره ساسانی بر هنر گچبری بکاررفته در این بنا، از جمله دلایل پرداختن به این موضوع است.

روش تحقیق

این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی و بر اساس شیوه گردآوری کتابخانه‌ای به بررسی جامعه آماری نقش گچبری مسجد سیمره با روش نمونه گیری انتخابی و بررسی یک تاسه نمونه از هر یک از انواع نقش گیاهی و هندسی گچبری مسجد سیمره و مقایسه آن با نقش دوره ساسانی به روش تجزیه و تحلیل کیفی می‌پردازد.

پیشینه تحقیق

در خصوص تزئینات معماری شهر سیمره و در مواردی مسجد سیمره، پژوهش‌هایی که صورت گرفته است را بطور کلی می‌توان به مواردی چون:

تصویر ۱. موقعیت جغرافیایی استان ایلام، شهرستان دره شهر (مریع قرمزرنگ). چپ: بالا؛ تصویر هوایی شهرتاریخی سیمیره و موقعیت جغرافیایی مسجد سیمیره، پایین؛ نمایی از مسجد سیمیره. مأخذ: شریفی نیا و شاکری، ۹۰، ۱۳۹۶، ۱۱، ۱۱.

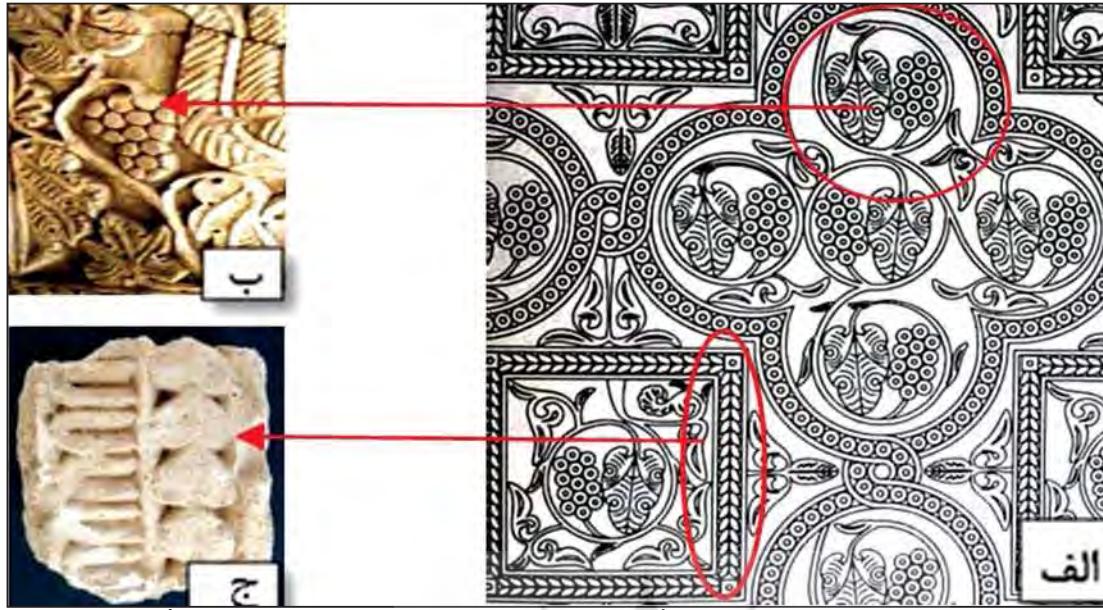
آکانتوس (کنگ)، پالمت (نخل)، لوتوس (نیلوفر)، انار، تاک و پیچک، میوه انگور، کاج و بلوط، گلهای برگدار، گل روزت و درخت زندگی که در گچبریها بکار می‌رفتند، تقسیم کرد نقوش هندسی ساسانی اغلب به صورت مجذراً و یا در ارتباط با نقوش گیاهی، لوتوس یا پالمت دیده می‌شوند. از جمله نقش‌های پر کاربرد در دوره ساسانی، طرحهای مربوط به دایره‌ها و منحنی هاست. این نقوش در تداوم موتیف‌های گچبری دوره اشکانی بکار برده شده‌اند و نقش اصلی را نیز در این دوره بازی می‌کنند. از جمله نقوش هندسی دیگر، طرح‌های مربع و مستطیل شکلی است که به عنوان قاب گچبری استفاده شده و حاشیه را در بر می‌گیرند (انصاری، ۱۳۶۵، ۳۲۷). ساده ترین آرایه‌های هندسی در معماری ساسانی خطهای جناغی موازی و ردیف آرایه‌های الماس تراش با حلقوی

مسجد سیمیره صورت نگرفته است و مقاله پیش رو بدان می‌پردازد.

نقشمايه‌های گیاهی و هندسی ساسانی
از ویژگی‌های مهم هنر ساسانی ارائه نقوش متنوع از جمله نقوش گیاهی و هندسی است. قسمت اعظم گچبری‌های بجای مانده از دوره ساسانی، نقوش گیاهی را به تصویر می‌کشند. نقشی که برخاسته از طبیعت اطراف هنرمند بود و یا اینکه از ترکیب و تبدیل نقوش مختلف هندسی بدست می‌آمد که در این ترکیب بندی نقوش هندسی جای خود را با اندک تغییری و با کاربردی از طرحهای استیلیزه که در نوع خود بی نظیر بود، به طرحهای گیاهی می‌دادند. (پوپ، ۱۲۸۰، ۷۸۰). نقوش گیاهی ساسانی را می‌توان در اقسام متنوعی از جمله،

تصویر ۲. الف. (راست): انواع نقش برگ مو در گچبری مسجد سیمیره مأخذ: اک پون، ۲۷۱، ۲۲۹، ۱۳۸۹، ۲۱۹. ب: (چپ) گچبری ساسانی، کاخ تیسفون، مأخذ: مبینی و شافعی، ۱۳۹۴.

تصویر ۳. الف: گچبری از ازاره شمالی مسجد سیمره، مأخذ: لک پور، ۱۳۸۹/۲۱۹. ب: گچبری تپه ورامین ساسانی. مأخذ: ایازی ودیگران، ۶۸/۱۳۹۱. ج: گچبری قلعه گوری ساسانی، مأخذ: فروزنده مهر، ۱۳۸۷/۶۲.

از ابزار که به طور نامنظم بین جزئیات نقش‌های تزئینی دیده می‌شود، از جمله شواهدی است که روشن‌های ساخت این سطوح تزئینی را آشکار می‌سازد (لکپور، ۱۳۸۹، ۱۹۴-۱۹۵، ۱۹۱). بر اساس یک تقسیم‌بندی کلی نقوش تزئینی بکار رفته در سطوح گچبری مسجد سیمره را می‌توان در دو دسته نقوش گیاهی و هندسی مورد مطالعه قرار داد.

نقوش گیاهی مسجد سیمره و پیشینه آنها در هنر گچبری دوره ساسانی
اصلی ترین نقوش تزئینی گچبریهای مسجد سیمره، نقوش گیاهی است که شامل نقوش: برگ مو و خوشه انگور، برگ نخل، برگ کنگر، گل نیلوفر، گل لاله، گل کوکب، گل چهارپر (شبدری)، گل روزت، گل تاتوره، میوه انار، میوه کاج، میوه بلوط و خوشه گندم می‌باشد. در ادامه پژوهش به بررسی طبیقی نقوش گیاهی مسجد سیمره با نقوش گیاهی در دوره ساسانی می‌پردازیم.
نقش برگ مو و خوشه انگور: برگ مو و خوشه انگور در سبکهای مختلفی در سطوح تزئینی گچبریهای مسجد سیمره اجرا شده است. نقشماهی برگ مو گاهی به صورت منفرد و یا به صورت قرینه درون قابهای دور اجرا گردیده است. در برخی از نمونه‌ها، برگهای مو پنج پر است که در گوشه‌های هریک از برگهای آن حفره‌ایی دور با رگرهایی به صورت خطوط منحنی، موازی و کم عمق دیده می‌شود. (تصویر ۲الف راست)

هم مرکز است (پوپ و اکرمن، ۱۳۸۷، ۷۶۳). این نوع خطوط معمولاً از خطوط مستقیم و شکسته در حالات مختلف در کادرهای گچبری به چشم می‌خورد و غالباً در حاشیه متن گچبری به کار آمده است.

گچبری مسجد سیمره

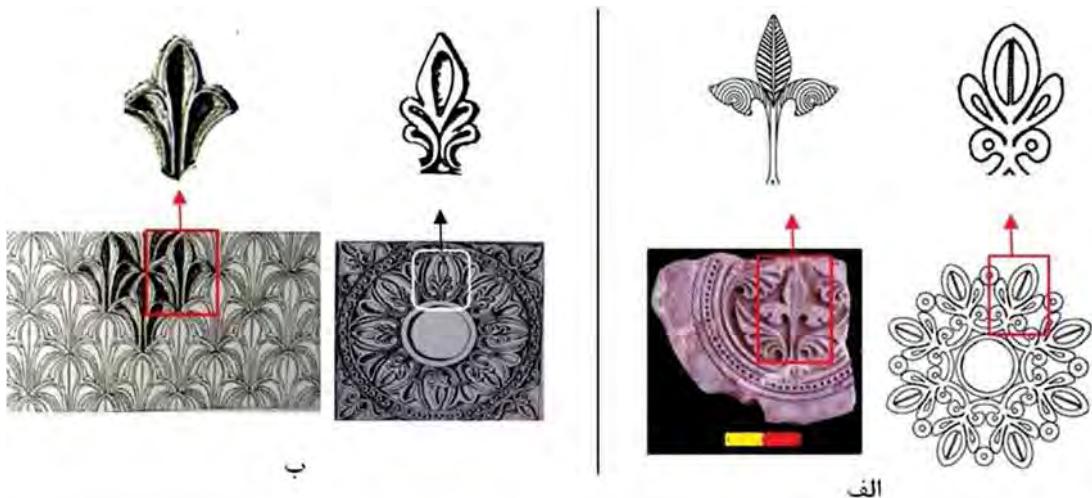
مسجد سیمره در شهرستان دره شهر از توابع استان ایلام است (تصویر ۱). این بنا در زاویه جنوب‌غربی شهرستان دره شهر واقع شده است و در طی فعالیت‌های باستان‌شناسی سال‌های ۱۳۸۲ تا ۱۳۷۴ حفاری شد و براساس تاریخ‌گذاری ارائه شده این مسجد متعلق به اواخر دوران اموی و اوایل دوران عباسی است. (لک پور، ۱۳۸۹، ۶۷) سبک معماری و مصالح مورد استفاده در ساخت شهر سیمره به شیوه معماری و شهرسازی دوره ساسانی شباهت داشته و به نظر می‌رسد از خصوصیات معماری این دوره پیروی کرده است. (سعادتی و ناصری صومعه، ۱۳۹۸، ۱۷۰) بخش مهمی از یافته‌های باستان‌شناسی در شهر تاریخی سیمره، تزئینات گچبری است که متاثر از گچبری ساسانی است و در گونه‌های مختلف گیاهی و هندسی، بر سطح دیوارها، قوس‌های ورودی فضاهای و طاقچه‌ها بکار رفته است. بر اساس نظر باستان‌شناس، تزئینات گچبری مسجد سیمره به دو روش کنده‌کاری و قالب‌گیری ساخته شده‌اند. بقایایی از میله‌های آهنی و حفره‌هایی در زوایای قاب‌های تزیینی و نیز نشانه‌هایی از استفاده

۱. بر اساس متون و منابع تاریخی و گغرافیایی و به گمان بسیار تا

تمکیل شده مطالعات باستان‌شناسی شهرستان دره شهر، همان شهرستان مهرجان‌قفق از دوره ساسانی است (مارکوارت، ۱۳۷۳: ۴۹-۲۷). یاقوت حموی، ۱۹۹۵: ۵ ج : ۲۲۳

مقدسی، ۱۳۶۱: ۲۷۷. این حوقل، ۱۳۶۶: ۱۱۲، ۱۳۶۷: ۲۱۹-۲۱۸ - چهت کسب اطلاعات بیشتر در این باره ر.ک به: شریفینیا و شاکرمی، ۱۳۹۶-۱۳۸۷: ۹۹.

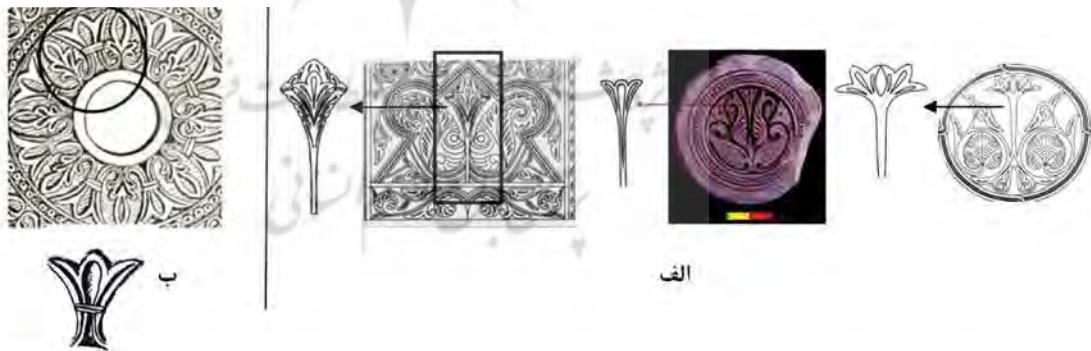
۲. استفاده از قابهای هندسی مربع و مستطیل شکل در تزئینات گچبری و ایران در دوره ساسانی بسیار متدابول بود. (انصاری، ۱۳۶۵: ۳۲۷). علت چنین امری بیشتر به این دلیل است که در این دوره گچ را به صورت خشت‌های قالبگیری شده تهیی می‌نمودند (اصلاح اردکانی و لزگی، ۱۳۸۷: ۴۰). شاید بتوان دلیل دیگر را سادگی اجرای این نقوش در کاربرنده سطوح تزیینی و عدم پیچیدگی آنها در طراحی و اجرا داشت.

تصویر۴. الف: دو نمونه نقش نخل مسجد سیمره، مأخذ: لک پور، ۱۳۸۹، ۲۵۱، ۳۸۲، ۱۳۸۹ ب: دو نمونه نقش‌مایه برگ نخل گچبری ساسانی، راست: بیشاپور. مأخذ: ۱۵۴: ۱۹۳۸: Ghrishman، چپ: کیش. مأخذ: پوپ و اکمن، ۱۳۸۷، ۷۷۰.

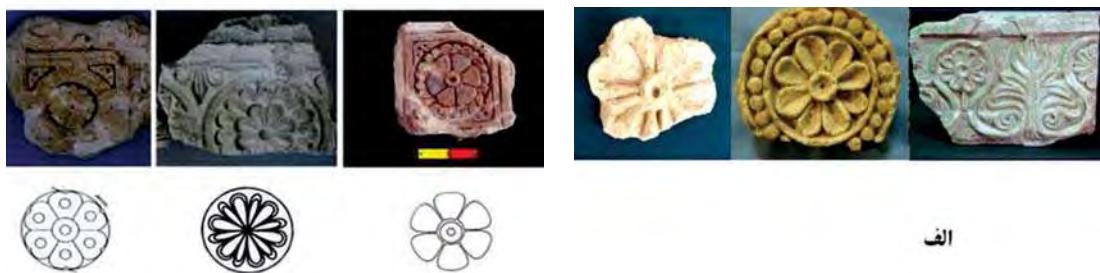
تصویر۵. الف: سه نمونه نقش کنگر گچبری مسجد سیمره، مأخذ: لک پور، ۱۳۸۹، ۲۱۳، ۲۷۲، ۲۲۱ ب: نقش کنگر دوره ساسانی طاق بستان، مأخذ: کروگر، ۱۳۹۶، ۴۰، الیوم ص.

تصویر۶. الف: سه نمونه نقش گل نیلوفر گچبری مسجد سیمره، مأخذ: لک پور، ۱۳۸۹، ۲۲۹، ۲۳۸، ۲۷۵ ب: نقش گل نیلوفر گچبری ساسانی، بیشاپور، مأخذ: شاهین، ۱۹۴، ۱۳۸۰.

پیچک مواج دور نمایان شده که دو پیچک در وسط به هم پیوسته و تبدیل به یک شاخه بلند منتهی به دو غنچه نیلوفر سه شاخه می‌شوند. (تصویر۲ الف چپ) تاک و پیچک از قدیمی ترین عناصری است که در هنر ساسانی دیده می‌شود، نکته جالب توجه در خصوص این نقش در

در مواردی دو نیم برگ مو رو بروی هم و دو پیچک روئیده از آنها منتهی به دو نیم برگ مو با رگرهای کم عمق و متراکم، پشت به پشت هم محصور در یک پیچک دایره‌ای شکل مشاهده می‌شود. (تصویر۲ الف وسط) در سطوح تزئینی دیگر، برگهای پهن مو محصور در دو

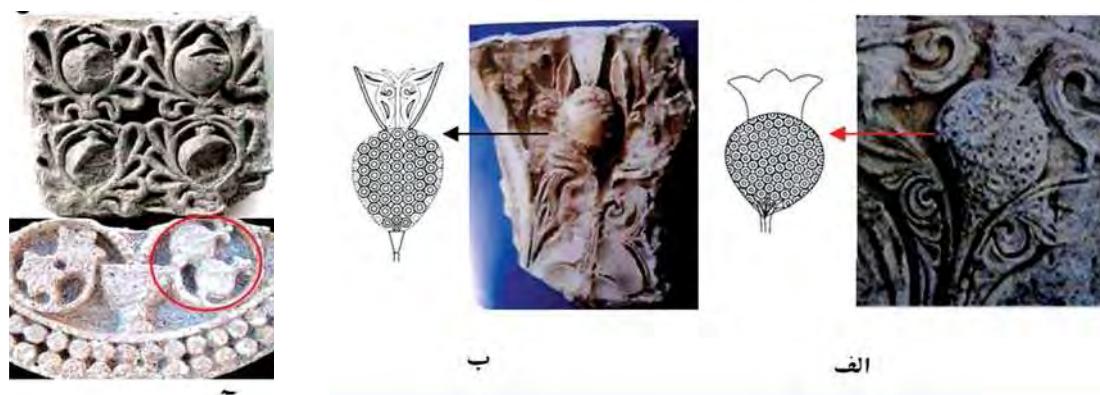
تصویر ۷. الف: گچبری ساسانی راست حاجی آباد فارس (ایازی و دیگران، ۱۳۸۷، ۴۰) وسط: برزقواله لرستان. چپ: قلعه گوری. مأخذ: فروزنده مهر، ۱۳۹۱، ۵۲، ۷۳

تصویر ۷. الف: گچبری ساسانی راست حاجی آباد فارس (ایازی و دیگران، ۱۳۸۷، ۴۰) وسط: برزقواله لرستان. چپ: قلعه گوری. مأخذ: فروزنده مهر، ۱۳۹۱، ۵۲، ۷۳

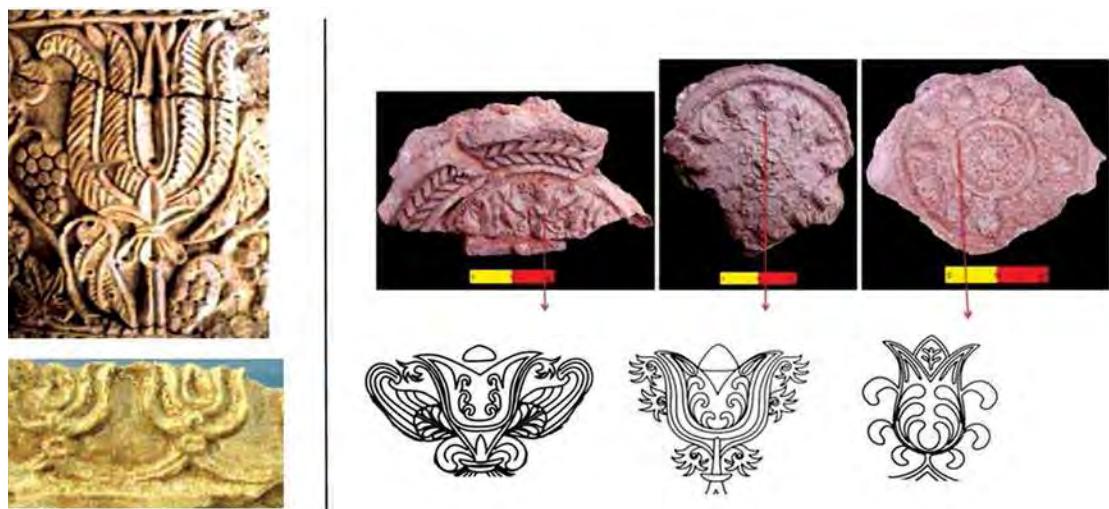
پیچک‌های مواج در تزئینات مسجد سیمره به فراوانی مشهود است.

در (تصویر ۳الف) لوح گچبری شده ازاره شمالی شبستان مسجد سیمره، نقش خوشه انگور و برگ مو داخل دایره ها تزئین شده است. در گچبری مسجد سیمره هر خوشه انگور از چندین دانه مروارید توخالی تشکیل شده است. مرواریدهای توخالی همچنین داخل قاب چهار پر (تصویر ۳الف) همانند مدالیونهای ساسانی بکار رفته است. در تعداد زیادی از یافته‌های گچبری ساسانی، نقش مایه مروارید، یا به صورت تک دانه و یا به شکل نواری برای حاشیه بندی نقش و نیز نقش خوشه انگور و برگ مو به کار رفته است (تصویر ۳ب). و ج) فرم برگ مو بوبیژه در کنار نقش انگور در مسجد سیمره فراوان بکار رفته است و مشابه این نقش در دوره ساسانی است. نمونه‌های مشابه نقش گیاهی برگ مو و خوشة انگور مسجد سیمره در دوره ساسانی عبارتند از: گچبری‌های به دست آمده از کیش، بیشاپور، تپه حصار، تپه میل (پوپ و اکرمن، ۱۳۸۷، ۷۷۵، شاهین،

دوره ساسانی، استفاده از برگ موی منفرد است که در بسیاری آثار به عنوان نگاره ای تکرار شونده استفاده شده است. برای نمونه می‌توان به گچبریهای به دست آمده از تیسفون (تصویر ۲ب) و کاخ کیش دوره ساسانی اشاره کرد. می‌توان این حرکت را مقدمه ای برای استفاده گسترده از نقش برگ مو در دوره اسلامی دانست؛ زیرا از زمانی که برگ مو به عنوان یک عنصر منفرد، مورد استفاده قرار گرفته، هنرمند آزادانه به دخل و تصرف در ساخت آن پرداخته است. (محمدی فر و دیگران، ۱۳۹۲، ۷۱) در واقع استفاده از برگ بر روی قوس روشنی بود که از دیرباز به کار میرفت اما هنرمندان پارقی برای اولین بار دو دسته پیچک را پشت بر پشت هم قرار دادند و یک دسته قوس از آن ابداع نمودند. (فریه، ۱۳۷۴، ۷۲-۸۰) بعداً هنرمندان ساسانی با ادامه این روش و افزایش تعداد پیچ ها توانستند قوسهای بیشتری را ایجاد نمایند. استفاده از این قوسها در سراسر دوره اسلامی مورد توجه بوده است و می‌توان گفت که از اصلی ترین نقشها محسوب می‌شود و استفاده از برگ مو بر روی

تصویر ۸. الف، ب: دونمونه نقش انار گچبری مسجد سیمره. مأخذ: لک پون، ۱۳۸۹، ۲۴۳، ۲۴۱. ج: گچبری ساسانی، بالا: کاخ تیسفون. مأخذ: میین و شافعی، ۱۳۹۴، ۵۶. پایین: برزقواله لرستان. مأخذ: منصوری و کرمیان، ۱۳۹۱، ۸۰

ب

الف

تصویر ۹.الف: سه نمونه نقش لاله گچبری مسجد سیمره. ماخذ: کپور، ب بالا: نقش لاله تپه میل، ۲۲۱، ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۳، ۱۳۸۹، تصویر ۱۸۳۱
ساسانی. ماخذ: ایازی و دیگران، ۶۲، ۲۱، ۱۳۸۷ ب پایین: برزقواله لرستان، ساسانی. ماخذ: کرمیان، ۲۴، ۱۳۹۵

تصویر درخت زندگی در هنر ساسانی به کرات نقش شده و نمونه بارز آن در طاق بستان مشاهده می‌شود.

(kroger, 1982, tafel 40)

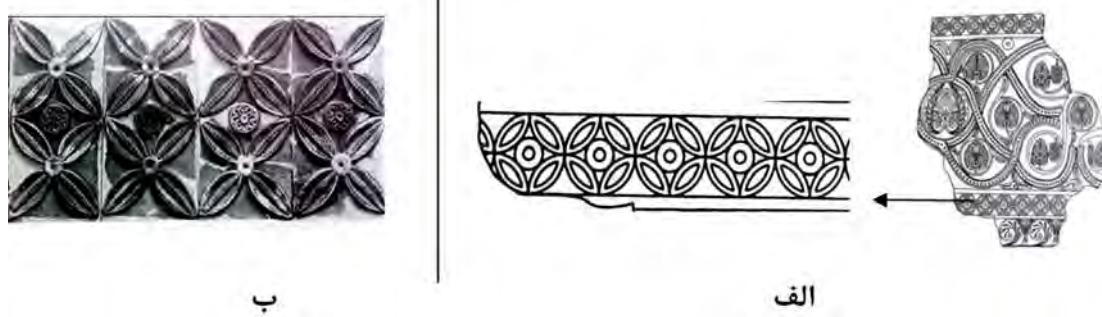
نقش‌مایه نخل در هنر ساسانی غالباً بر روی پلاکهای گچی در ترکیب با دیگر عناصر گیاهی به کار رفته است. (تصویر ۴ ب راست) در برخی از قطعات، این نقش‌مایه از شکل طبیعی خود فاصله گرفته به گونه‌ای که به نقش‌مایه لوتوس (کل نیلوفر) بسیار نزدیک می‌شود. (تصویر ۴ ب چپ)

برگ کنگر:

برگی است تقریباً از نظر شکل نزدیک به برگ‌های پالمت (نخل) ولی برگ‌های آن پهن‌تر است و سر برگها حالت خمیده و گاه حلوونی دارد. به دلیل برگ‌های خاردارش در یونان به نام (اک) به معنای نقطه تیز معروف است. کنگر یا آکانت جنبه مشخص سرستون کورنتی است که در سرستونهای بیزانسی دارای انواع مختلف است. (مبینی و شافعی، ۱۳۹۴: ۵۴). در نقوش گچبریهای مسجد سیمره، برگ کنگر به صورت‌های متعدد از جمله نیمه باز حلوونی شکل، (تصویر ۵ الف راست) به صورت چرخشی که انتهای آنها در مرکز به یکدیگر پیوسته (تصویر ۵ الف وسط)، برگ کنگر کامل محصور در پیچکهای موج دایره‌ای و نیز پشت به پشت و در عین حال دوبعد روبروی هم قرار گرفته اند که در نهایت تشکیل یک برگ کامل را می‌دهند (تصویر ۵ الف).

۱۳۸۰، ۲۶۳، فروزنده مهر، ۱۳۹۱، ۷۶ و ۶۹ و ۷۴-۷۵ چال ترخان، تیسفون، دامغان و... نقش خوش گندم نیز در حاشیه‌های مربع شکل گچبری مسجد سیمره متاثر از نقوش مشابه آن در هنر ساسانی است. (تصویر ۳ الف) (خوش گندم یا نقش قلبی شکل در دوره ساسانی در تزئینات گچبری چال ترخان، قلعه گوری (تصویر ۳ ج)، تپه میل در ورامین، تخت سلیمان، نظام آبادو... (شاهین، ۱۳۸۰، ۱۶۴، ۱۷۴، ۱۳۸۰، ۱۳۹۱) مشاهده می‌شود.

نقش‌مایه نخل: نقش‌مایه نخل تزئینی یکی از فراوان‌ترین عوامل تزئین در هنر ساسانی است (پردا: ۱۳۵۷: ۳۰۷). در تزئینات گچبری بناهای ساسانی در قلعه گوری، برزقواله، حصار، تیسفون، نظام آباد، کیش، بیشاپور، چال ترخان، خارک و... (همان: ۷۷۴ و ۵۱-۷۶، شاهین: ۱۳۸۰، ۳۱۴، فروزنده مهر، ۱۳۹۱ و ۷۱-۷۲، حسن‌پور، ۱۳۹۴: ۲۷۰)، در سطوح تزئینی گچبریهای مسجد سیمره، برگ نخل همانند نقش تزئینی برگ مو و خوش‌های انگور، به اشكال مختلفی طراحی و اجرا شده است. در یک نمونه، برگ نخل به صورت کله صدف مانند در ابعادی بسیار بزرگ و برگ‌چههای آن رو به داخل و یا به بیرون نقش شده است. در این نقوش به فاصله هر یک از برگ‌های نخل، یک دانه مروارید توخالی نقش بسته است. (تصویر ۴ الف راست). در نمونه دیگر برگ نخل به صورت سه شاخه از بین دو برگ گستردۀ بیرون آمده است. (تصویر ۴ الف چپ) چنین نقش‌مایه‌ای میتواند تمثیلی از درخت زندگی باشد.

تصویر ۱۰. الف: گل چهارپر، گچبریهای مسجد سیمره. مأخذ: لک پور، ۱۳۸۹، ۳۳۳. ب: قطعه گچبری ساسانی، کیش (عراق). مأخذ: Thompson, 1976, plate XXIV.2

چالترخان، کیش، قلعه یزدگرد (فروزنده مهر، ۱۳۹۱، ۷۴-۷۵، حسن پور، ۱۳۹۴، ۲۷۰، ایازی و دیگران، ۱۳۸۷، ۵۰ و ۵۶، شاهین، ۱۳۸۰، ۳۰۹ و ۳۱۰) قابل مشاهده است (تصویر ۷الف).

گل روزت در تزئینات گچبریهای مسجد سیمره، بصورت شش، هشت و یا دوازده پر و به صورتی که گلبرگهای آن یک در میان باریک و پهن ترسیم شده اند، طراحی شده است. در برخی از نمونه‌های دیگر، درون هریک از دوایر کوچک یک گل شش پر که هر گلبرگ به شکل قلب نقش شده است، اجرا گردیده است. در برخی دیگر از نمونه‌ها، یک گل با شش گلبرگ در مرکز قاب نقش شده است و یک ردیف برگچه‌های متواالی با حالت چرخشی گل مرکزی را در بر گرفته است (تصویر ۷ب)

میوه انار:

در تزئینات گچبریهای مسجد سیمره، میوه انار به دو گونه متفاوت در طراحی تاج آنها ارائه شده است. (تصویر ۸الف، ب) در یکی تاج میوه انار فاقد ریز نقش است و در نمونه دیگر تاج میوه مزین به نقش گیاهی به صورت شاخه ای میان دو نیم برگ و برگچه طراحی شده است. تشابه نقش انار از میان برگهای گستردگ در گچبری ساسانی و مسجد سیمره مشاهده می‌شود اما در فرم تاج میوه ناآوری در گچبری سیمره دیده می‌شود. بررسی بر روی آثار هنری در دوران تاریخی نشان داد که استفاده از نقش‌مایه انار برای اولین بار در قلعه یزدگرد مربوط به دوره اشکانی صورت گرفته است. نمونه‌های بسیاری از این نقش‌مایه تزئینی در تزئینات گچبری بنای‌های ساسانی مکشوفه در «کیش، نظام آباد، تیسفون، چال ترخان، دشت ورامین و بزرقواله نیز نقش انار دیده می‌شود». (تصویر ۸ج) (شاهین، ۱۳۸۰، ۳۱۰). (Thompson, 1976:fig 5).

گل لاله:

گل لاله در تزئینات گیاهی مسجد سیمره، به لحاظ

چپ) ترسیم شده است.

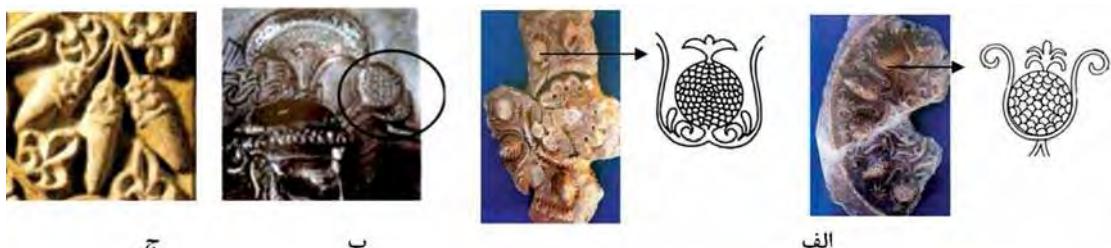
در دوره ساسانی، طرح نیم برگهای کنگر و ساقه‌های آن، گونه‌ای شاخ و برگ را به وجود آورد که از آن برای تزیین حاشیه قابها، افریزها، پوشش نما و نیز تزیین ظروف نقره ساسانی استفاده می‌شد (پوپ و اکرم، ۱۳۸۷، ۷۷۲). نقش کنگر در دوره ساسانی در تزئینات گچبری محوطه‌های قلعه گوری، بزرقواله، حصار، طاق بستان (تصویر ۵ب)، تیسفون و حاجی آباد دیده می‌شود. (فروزنده مهر، ۱۳۹۱، ۵۱-۷۶ و ۷۱-۷۲، حسن پور، ۱۳۹۴، ۲۷۰).

گل نیلوفر:

نقش گل نیلوفر به صورت غنچه سه شاخه در گچبری سیمره نشان داده شده است. در نمونه‌هایی از سطوح تزئینی، برگهای پهن مو محصور در پیچکهایی با چرخش دور در وسط بهم پیوسته و تبدیل به یک شاخه بلند منتهی به دو غنچه نیلوفر سه شاخه شده است. در این نمونه غنچه نیلوفر شاخه وسط بلندتر از دو شاخه کناری است. (تصویر ۶الف راست) نمونه دیگر گل نیلوفر با شاخه‌های مساوی از بین دو برگ نخل روییده است. (تصویر ۶الف وسط) در نمونه‌های دیگر تزئینی غنچه گل نیلوفر سه شاخه همراه با تزئیناتی برگ مانند در اطراف آن، از میان نیم برگهای کنگر روییده است که همانند نقش‌مایه ساسانی دو بال گستردگ و شی مقدس در میان آن نشان داده شده است. (تصویر ۶الف چپ). «در هنر ساسانی گل نیلوفر و مروارید از نمادهای «فره» هستند» (موحدی، ۱۳۸۱، ۱۲۵-۱۲۶) کاربرد گستردگ گل نیلوفر در تزئینات گچبری ساسانی محوطه‌هایی چون قلعه گوری، بیشاپور (تصویر ۶ب)، حصار، نظام آباد و... (فروزنده مهر، ۱۳۹۱، ۵۳: شاهین، ۱۳۸۰، ۱۹۴-۱۶۶) مشاهده شده است.

گل روزت:

نمونه‌های فراوانی از بکارگیری این نوع نقش‌مایه تزئینی در گچبری دوره ساسانی و در بنای‌هایی چون قلعه گوری، بزرقواله، جزیره خارک، حاجی آباد،

تصویر ۱۱. الف: دو نمونه نقش گیاهی میوه بلوط در تزئینات گچبری‌های مسجد سیمره. مأخذ: لک پور، ۱۳۸۹: ۲۵۳، ۲۵۵. ب: بشقاب ساسانی، ۱۸۹، ۱۳۹۶. ج: گچبری ساسانی، کاخ تیسفون. مأخذ: کروگر، ۱۳۹۰، ۲۱۱. ج: گچبری ساسانی، کاخ تیسفون. مأخذ: گیرشم، ۱۳۹۷.

شکار شیر (تصویر ۱۱ ب) در تزئینات گچبری‌های مکشوفه از دوره ساسانی در چال ترخان نظام آباد، تیسفون (تصویر ۱۱ ج) و الموارید (پوپ و اکرم، ۱۳۸۷، ۱۷۲) نیز نقش بلوط مشاهده می‌شود. نقش بلوط در کاخ تیسفون به صورت بادامی شکل و متفاوت از نقش دایره وار این نقش‌نماییه در مسجد سیمره نمایان می‌شود.

تفاوتهای که نقش بلوط با نقش انار در تزئینات مسجد سیمره دارد در بافت زمینه میوه و در تاج آن است. بطوریکه در میوه بلوط بافت فلس مانند زمینه آن را پوشانده است و در میوه انار نقش دایره ای تو در تو قرار دارد. در مورد تاج میوه بلوط گاه بصورت سه شاخه و گاه پنج شاخه و فاقد تزئینات داخلی نمایان شده اند. تاج میوه انار به دو صورت سه شاخه بدون تزئینات داخلی و برخی با تاجی حاوی تزئینات گیاهی برگ نخل، در تزئینات مسجد سیمره نمایان می‌شود. (تصویر ۸ الف و ب)

شكلی و فرمی به صورتهای مختلفی طراحی و ترسیم شده است. در یک نمونه، عنجه گل لاله با شش برگچه هلالی روئیده از آن ترسیم شده است. در نمونه‌های دیگر، یک ردیف افقی لاله بهم پیوسته در حاشیه پایینی محراب گچبری شده مسجد سیمره و یا به صورت برگهای نیمه بازی با برگچه‌های نوک تیز روئیده از آن، پیچکهای بلند منتهی به جوانه سه شاخه ای و پیچکهای حلقه‌نی در اطراف گل لاله و یا محصور در دو ساقه با سه برگچه در ابعاد کوچک و در نهایت گل لاله، بوسیله دو پیچک منتهی به برگ نیمه باز و دو نیم برگ به شکل دو بال و دو روبان مواع در برگرفته شده، ترسیم شده است (تصویر ۹الف). نقش‌نماییه گل لاله «در تزئینات گچبری ساسانی، قلعه گوری، برزقواله، تپه میل، بیشاپور، نظام آباد، چال ترخان، کیش» (حسن‌پور، ۱۳۹۴، ۲۷۰، ایازی و دیگران، ۱۳۸۷: ۱۱۲)، شاهین، (Moorey, 1979, 132، 320، 1380)، مشاهده می‌شود. (تصویر ۹ ب)

میوه کاج:

در تزئینات گچبری مسجد سیمره، میوه کاج با خطوط جناغی شکل بر سطح آن نقش شده است. (تصویر ۱۲ الف) میوه کاج در تزئین بناهای ساسانی در برزقواله، نظام آباد، بیشاپور (فروزنده‌مهر، ۱۳۹۱: ۷۱، شاهین، ۱۳۸۰: ۳۲۰ و ۲۰۶) مشاهده می‌شود. (تصویر ۱۲ ب) در این سطوح تزئینی، میوه کاج به شکل مخروط نوک تیز با برجستگی‌ها و فرورفتگی‌های مثلاً شکل به صورت میوه گیاه افسانه‌ای در رأس گیاه نشان داده شده است.

گل چهارپر (شبدری):

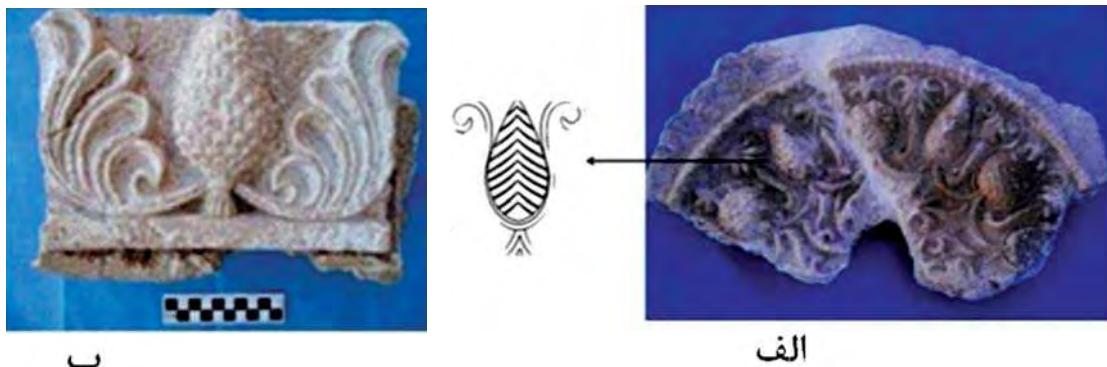
برخی از نقوش گیاهی گچبری‌های مسجد سیمره، همانند گل چهار پر، متتشکل از طرحهای هندسی است ترسیم شده اند. (تصویر ۱۰ الف) «گل‌های چهارپر (شبدری شکل) در تزئینات گچبری‌های مکشوفه از قلعه گوری، برزقواله، کیش، تپه میل و رامین، گچ گنبد، نظام آباد» (فروزنده‌مهر، ۱۳۹۱، ۶۹-۶۸، شاهین، ۱۳۸۰، ۸-۷، پوپ و اکرم، ۱۳۸۷، ۷۶۷، ۱۳۸۰)، مشاهده می‌شود. (تصویر ۱۰ ب)

گل کوکب:

در تزئینات گچبری مسجد سیمره، گل کوکب با دو ردیف گلبرگ‌هایی باله گرد و یا با دو ردیف گلبرگ‌های نوک تیز شعاعی که درون هر گلبرگ یک ردیف دانه‌های مروارید ریز نقش شده است، طراحی شده است. در فاصله هر دو گلبرگ، یک گلبرگ مثبت شکل با دایره در میان آن قرار دارد؛ در این سطوح تزئینی تمامی گل

میوه بلوط:

در تزئینات گچبری مسجد سیمره، میوه بلوط دایره ای شکل و بر سطح آن تزئینات فلس مانند و با کاکلی پنج پر و گاهی سه پر ترسیم شده است. (تصویر ۱۱ الف) نقش‌مایه بلوط مدور در تزئینات ساسانی نیز دیده شده، از جمله بر روی کلاه سوارکار در صحنه

تصویر ۱۲. الف: نقش گیاهی میوه کاج در تزئینات گچبریهای مسجد سیمره، مأخذ: اک پون، ۱۳۸۹، ۲۵۳، ۳۸۰. ب: گچبری ساسانی، برزقواله، مأخذ: فروزنده مهر، ۷۱، ۱۳۹۱

مفاهیمی از عشق و آبادانی، حاصلخیزی، باروری و... را تداعی می‌کرده‌اند.

تمامی نقش گیاهی بکار رفته در سطوح تزئینی مسجد سیمره در یک نظم به هم پیوسته و در یک توالی منظم در ردیف‌های عمودی و افقی تکرار می‌شوند. قرارگیری این نقش در درون قاب‌های هندسی مختلف‌الشكل و گره‌بندی این نقش به یکی‌گر، نظم موجود در تکرار و تقارن بکار رفته در طراحی نقوش گیاهی این بنا را هرچه بیشتر آشکار می‌سازد. به این ترتیب طرح‌ها به گونه‌ای ارائه شده که هر واحد در عین حال که ویژگی خود را حفظ کرده، در نقش دیگری ادامه می‌یابد و با نقوش دیگر ارتباط برقرار می‌کند. از سویی دیگر، در سطوح تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره، نقش گیاهی در طرح‌های مختلف تزیینی به لحاظ فرمی و شکلی ظاهر می‌شوند. برای مثال، در برخی سطوح برگ تاک همراه با خوشة انگور و در برخی بدون آن و به همین صورت برگ نخل گاهی به صورت ساده و صاف، گاهی هشت برگ نخل با رگبرگ‌های عمیق قطره‌ای شکل و گاهی به صورت مسبک یا برگ کنگر به صورت نیمه‌باز حلزونی شکل، در برخی از سطوح به صورت پشت به پشت و در عین حال دوبدو رو بروی یکی‌گر، گاهی به صورت چرخشی و... ترسیم شده‌اند. بنابراین بمنظور می‌رسد هنرمندان طراح در ارائه نقش گیاهی تزئینات گچبری مسجد سیمره، به دنبال خلق آرایه‌هایی تازه از نمونه‌های ساسانی بوده‌اند که در ادامه به آنها خواهیم پرداخت.

نقوش هندسی مسجد سیمره و پیشینه آنها در هنر گچبری دوره ساسانی در یک بررسی کلی نقوش هندسی بکاررفته در تزئینات گچبری مسجد سیمره عبارتند از: قاب‌های مربع

ها با نواری متتشکل از خطوط مورب، موازی و متوازی احاطه شده اند، فواصل خالی ما بین هر دو گل با یک بوته سه شاخه همراه با یک ردیف دانه‌های مرغواریدی ریز، پرشده است. (تصویر ۱۳الف) همچنین گل کوکب در تزئینات گچبری تپه حصار، نظام آباد، چال ترخان (شاهین، ۱۳۸۰، ۳۱۲، Thompson, 1976, fig 2) مشاهده می‌شود. (تصویر ۱۳ب)

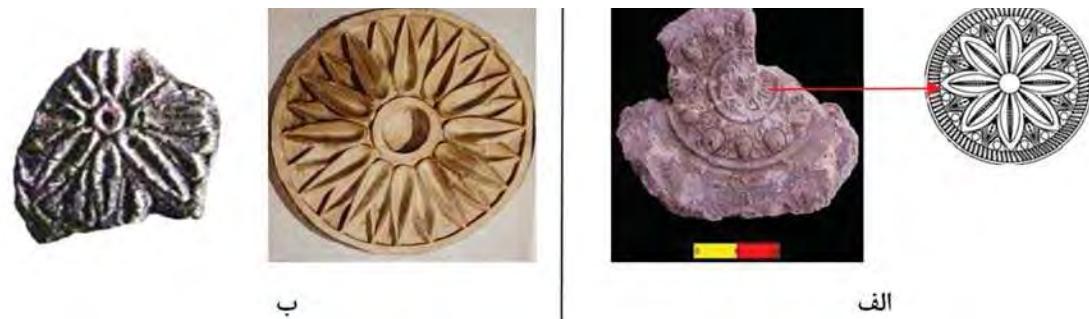
گل تاتوره:

گیاهی است از تیره کاسنی با دانه‌های سمی که مصرف داروئی دارد و گیاه بومی دامنه‌های زاگرس غربی است به لحاظ شکل مشابه نمونه‌های تزئینی میوه کاج طراحی شده است. سطح داخلی این گل با برگچه‌هایی نوکتیز که انتهای آن‌ها به برگچه‌ای دیگر ختم می‌شود، ترسیم شده است (تصویر ۱۴). این نقش در تزئینات مسجد سیمره مشهود است؛ اما در دوره ساسانی نمونه‌ای از این نقش گیاهی در گچبری یافت نشد و از نوادری‌های نقوش سیمره است.

در یک بررسی جامع و کلی، نقش گیاهی بکاررفته در تزئینات گچبری مسجد سیمره عبارتند از: برگ مو و خوشة انگور، برگ نخل، برگ کنگر، خوشة گندم یا نقش قلبی شکل، غنچه نیلوفر، گل لاله، گل کوکب، گل چهار پر، گل روزت، گل تاتوره، میوه آثار، میوه کاج، میوه بلوط، به غیر از نقش مایه گل تاتوره، تمامی نقوش گیاهی به کار رفته در تزئینات گچبری مسجد سیمره، از جمله نقش پرکاربرد در تزئینات گچبری دوره ساسانی هستند و نقاط مشابه آنها در جدول منعکس شده است. (جدول شماره ۱) نقش گیاهی عهد ساسانی در اقسام متنوعی از جمله، آکانتوس (کنگر)، پالمت (نخل)، لوتوس (نیلوفر)، آثار، برگ تاک و خوشة انگور، میوه کاج و بلوط، گلهای برگدار و گل روزت است که در خود

جدول ۱. مقایسه نقوش گیاهی تزئینات گچبری‌های مسجد سیمره با نمونه‌های مشابه آن‌هادر دوران ساسانی. مأخذ: نگارندگان

عناصر مشترک	دوره ساسانی	مسجد سیمره	نقوش گیاهی
تصویر برگ و خوشه انگور و قرارگیری در فرم‌های دایره وار پیچکهای مو			برگ تاک و خوشه انگور
ساختار بیرونی برگ‌ها و شیارهای داخلی برگ استفاده از فرم‌های متنوع برگ نخل در درون دوره			برگ نخل
فرم چرخشی و حلزونی برگها			برگ کنگر
فرم قلب مانند خوشه گندم و استفاده در حاشیه هاو کادرها			خوشه گندم یا نقوش قلبی شکل
حالت سه شاخه گل نیلوفر و سه حاشیه داخلی در آن			نیلوفر
ساختار گل			گل لاله
فرم و تعداد گلبرگها			گل کوبک
دوایر متواالی که هر دایره منشکل از چهار گلبرگ است			گل چهارپر شبدری شکل
گلبرگها بصورت شش، هشت، و یا دوازده پر			گل روزت
شكل انار از میان برگهای گسترده			میوه انار
ساختار نقش با سطح مزین به خطوط جناقی			میوه کاج
ساختار رو فلس‌های روی میوه			میوه بلوط
	—		گل تاتوره

تصویر ۱۳. الف: نقش گیاهی گل کوکب در تزئینات گچبری‌های مسجد سیمره. مأخذ: لک پور، ۱۳۸۹، ۲۳۹؛ ب: گچبری ساسانی؛ راست: تپه حصار دامغان. مأخذ: ایازی و دیگران، ۱۳۸۷، ۲۴، چپ: چال ترخان. مأخذ: Thompson, 1976, plate XIV, fig 10, 13

لبه‌ی کنگره‌ای و یک ردیف حفره‌های دایره‌ای متواالی و حفره‌های لانه زنبوری، مثلث‌های متواالی با حفره‌هایی در میان هر مثلث، خطوط جناقی موازی و متواالی و نقوش دایره‌ای شکل با زنجیره‌های یونانی است (تصاویر ۱۶). در دوره ساسانی شاهد کاربرد طرح‌های هندسی ساده و خطوط زاویه‌دار و نیز طرح‌هایی با فرم دایره، مربع و مستطیل هستیم. در این دوره نقش‌مایه‌های هندسی عمده‌اً از تکرار و تقابی مثلث‌ها، مربع‌ها، طرح‌های L شکل و دایره‌ها تشکیل می‌شوند (Azarnoush, 1996, 814).

این طرح‌ها اغلب به صورت بافتی و یا نقش‌های دیگری از جمله گیاهان، حیوانات و انسان‌ها را در خود جای داده و برای آن نقوش حکم قاب را پیدا کرده‌اند (منوچری، ۶۱، ۱۳۷۹). در یک بررسی تطبیقی قاب‌های هندسی مشابه با نمونه‌های تزئینی مسجد سیمره در دوره ساسانی شناسایی شد. این قاب‌ها شامل: قاب‌های هندسی مربع و مستطیل شکل^۱ در بنایه‌ی چون؛ بیشاپور و تپه میل و رامین، قلعه یزدگرد، نظام آباد ... با حاشیه‌هایی تزئینی خطوط جناقی، دایره‌ها و نقوش قلبی شکل (ایازی و دیگران، ۱۳۸۷، ۱۳۹۱، ۱۳۹۴، ۱۳۸۰-۱۹-شاهین، ۱۳۸۰-۱۹، ۱۳۸۷، ۱۳۸۷، ۱۳۹۱، ۱۳۹۱، ۱۳۹۱، ۱۳۹۱-۱۳۹۵)، بیشاپور (شاهین، ۱۳۸۰)، تپه حصار دامغان (ایازی و دیگران، ۱۳۸۷)، نقوش هندسی لوزی شکل و امینی، ۱۳۹۴ - ۱۵۷ (۱۵۲)، نقوش هندسی مربع (فروزنده‌مهر، ۱۳۹۱، ۱۳۹۱، ۱۳۹۱-۱۴۸)، نظام آباد (شاهین، ۱۳۸۰، ۱۳۸۰)، بیشاپور (ایازی و دیگران، ۱۳۸۷)، نوارهای موج در تزئینات گچبری بنایه‌ی چون چال ترخان، نظام آباد (Shahin, 1976, fig 2., ۲۰-۷، ۳۱۰-۲۱)، Thompson, 1976, fig 3(c.311- 312)، fig 3(c.311- 312)، زنجیره‌های یونانی در تزئینات گچبری بنایه‌ی چون قلعه یزدگرد (ایازی و دیگران، ۱۳۸۷ : ۵۱)، کیش (۱۳۳)، Moorey, 1979، گوری، بزرقواله (Karamiyan et, 2017: 87)، گچ‌گنبد

و مستطیل شکل، قاب‌های دایره‌ای شکل، مثلثی شکل، ذوزنقه‌ای، لوزی، نوارهای موج، زنجیره‌های یونانی، نقوش بیضی شکل و نقوش چندضلعی (تصاویر ۱۵). حاشیه‌های تزئینی این قاب‌های هندسی با نقوشی چون خطوط موازی، دایره‌ها، هاشورها، نقوش قلبی شکل و یا زنجیره‌های یونانی و... مزین شده است. از سویی دیگر، با استناد به یک مطالعه آماری، از نمونه قاب‌های مختلف، مشخص شد که از یک نمونه یا چند نمونه قاب به صورت مکرر و بیشتر استفاده شده است. این قاب‌ها عبارتند از: قاب‌های دایره‌ای، مربع، مستطیل، مثلث و ذوزنقه‌ای شکل. (لک پور، ۱۳۸۹، ۱۹۷-۱۹۷). همچنین « استفاده از قاب‌های تزئینی در دوره ساسانی متداول بوده که نمونه‌هایی از آنها از بیشاپور، نظام آباد و تیسفون به دست آمده است » (Kroger, ۱۹۸۲, ۹۱) در اکثر این قاب‌ها در چهار گوشۀ قاب سوراخ‌هایی تعییه شده که از آنها برای اتصال بهتر و محکمتر قاب با استفاده از میخهای آهنی به دیوار استفاده می‌شده است. قاب‌های مسجد سیمره شامل اشکال دایره (۱۷ عدد)، قاب‌های مربع (۵ عدد)، قاب‌های مستطیل (۵ عدد)، قاب‌های مثلث (۱۹ عدد) و قاب‌های ذوزنقه (۱ عدد) هستند. (یوسف وند و میری، ۱۳۹۵، ۲۸) بنظر می‌رسد هنرمندان طراح نقوش هندسی تزئینات گچبری مسجد سیمره به جهت جلوگیری از شباهت و یکستی بسیار این قاب‌های هندسی، با ارائه حاشیه‌های تزئینی متفاوت بر سطح این قاب‌ها، از تکرار و تشابه یکست این گونه‌های هندسی پرهیز و کاسته‌اند. برای نمونه قاب‌های مربع و مستطیل شکل، دارای حواشی تزئینی چون؛ شیارهای موازی کوتاه افقی یا عمودی، نقوش دالبری و گاهی با تزئینات قلبی شکل، تزئینات نعل اسپی و قاب‌های دایره‌ای شکل دارای حواشی چون؛ مثلث‌های بزرگ و کوچک که به صورت سربلا و سرپائین طراحی شده با ردیفی از نقوش گیاهی نیم‌برگ‌های روئیده، حفره‌های مدور در اندازه‌های مختلف، حاشیه‌ای با نواری متسلک از دو

۱. در بررسی‌های بعمل آمده از تزئینات گچبری دوره‌ی ساسانی، قاب هندسی مثلثی شکل در طراحی سطوح تزیینی گچبری‌های این دوره کاربرد بسیار اندکی داشته است. بنظر می‌رسد استفاده از این نقش‌مایه، در استفاده و ترکیب نقوش لوزی شکل در کنار یکدیگر حاصل شده است؛ بنابراین نمی‌توان این نقش را یکی از انواع نقوش هندسی اصلی و پرکاربرد دوره‌ی ساسانی معرفی کرد.

۲. برای اطلاعات بیشتر رجوع شود به (فروزنده مهر، ۱۳۹۱، ۸۴، ۱۳۹۱-۱۳۹۱، ۷۹)؛ منصوری و کرمیان، ۱۳۹۱-۱۳۹۱، ۷۹)

۳. چهت کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه ر. ک به: محمدی فر و امینی، ۱۳۹۴: ۱۴۰

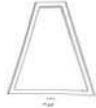
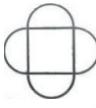

تصویر ۱۴. نقش گیاهی گل تاتوره در تزئینات گچبری‌های مسجد سیمره. مأخذ: لک پور،

۲۵۹، ۱۳۸۹

جدول ۲. مقایسه نقوش هندسی تزئینات گچبری‌های مسجد سیمره با نمونه‌های مشابه آن‌هادر دوران ساسانی. مأخذ: نگارندگان.

عناصر تطبیقی	دوره ساسانی	مسجد سیمره	نقوش هندسی
وجه مشترک: دارای حاشیه‌های خطوط جناغی شکل و خوش‌های گندم یا قلبی شکل			مربع - مستطیل
وجه مشترک: دارای حواشی تزیینی دایره‌های تو خالی و نقوش دایره‌ای متواالی که با خطوط موازی بصورت یک درمیان طراحی شده			دایره
وجه مشترک: طرح لوزی یا مربعهای تو در تو و متحdalمرکز. قاب لوزیهای با نقوش هشتی شکل متواالی			لوزی
وجه مشترک: نوارهای مواجه در برگیرنده نقوش گیاهی و با حاشیه ای طنابی شکل			نوار مواجه
شباهت ساختار زنجیره، کاربرد در گچبری سیمره در حاشیه نقوش اما در گچبری ساسانی در زمینه			زنگیره یونانی

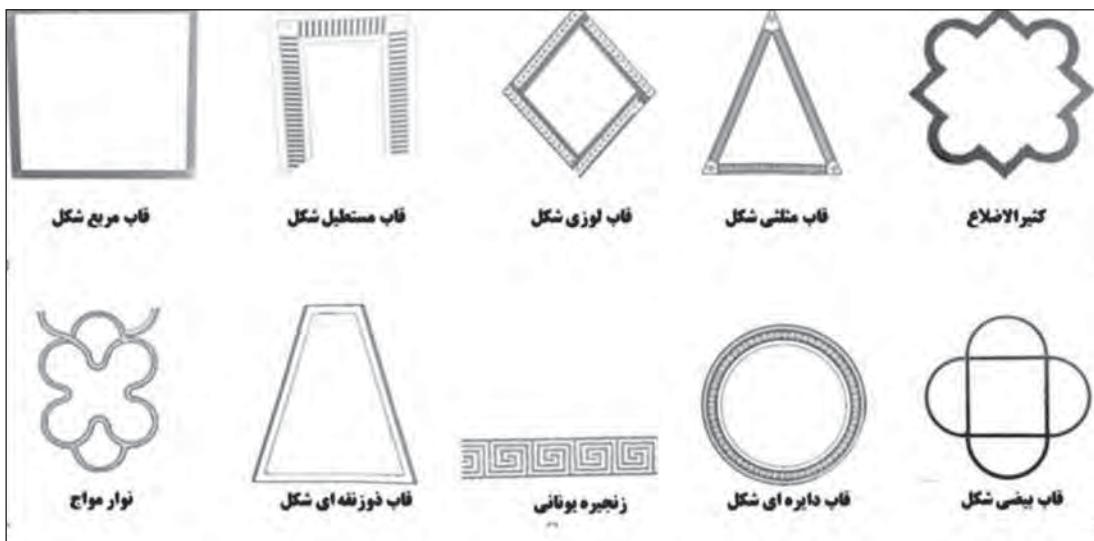
مثلث در گچبری ساسانی کاربرد اندک و در ترکیب نقوش لوزی بدبست آمده، در گچبری سیمره قاب‌های مثلثی با حاشیه ای متداخل از ردیف خطوط موازی متواالی با قوسهای نعل اسپی			مثلث
			ذوزنقه
			بیضی
در گچبری سیمره با طرحهای نیم دایره و گوشه دار، حاشیه آنها مزین به نوارهای موافق کادربندی شده در گچبری ساسانی بسیار نادر و تنها در تزئینات گچبری چال ترخان ری یک نمونه مشاهده شد			چند ضلعی

۱). به همین ترتیب در بررسی نقوش هندسی، بغير از نقوش هندسی بیضی و ذوزنقه‌ای شکل، دیگر نقوش هندسی ریشه در هنر تزئیناتی دوره ساسانی دارند (جدول شماره ۲). می‌توان گفت اینگونه شباهت بسیار میان نقوش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره با دوران ساسانی، ریشه در بستر جغرافیای تاریخی این منطقه دارد. مطالعات باستان‌شناسی و محتوای متون و منابع تاریخی و جغرافیایی شواهد و مدارک بسیاری مربوط به گسترش استقرارهای ساسانی در این منطقه را آشکار ساخته‌اند. امروزه انجام فعالیت‌های باستان‌شناسی در اطراف سد سیمره و کشف محوطه‌های ساسانی به همراه تزئینات گچبری، از جمله دلایلی است که می‌توان با استناد به آنها، بکارگیری هنرمندان ایرانی و متعاقب آن نقوش ایرانی را در تزئینات گچبری مسجد سیمره توجیه کرد. در بیشتر نمونه‌های گچبری محوطه قلعه گوری و برزقواله که از نواحی باستان‌شناسی دوره ساسانی و نزدیک به شهر سیمره هستند و در پژوهش حاضر نمونه‌هایی مورد بررسی تطبیقی با تزئینات مسجد سیمره قرار گرفت، حاشیه‌سازی و کادر بندی

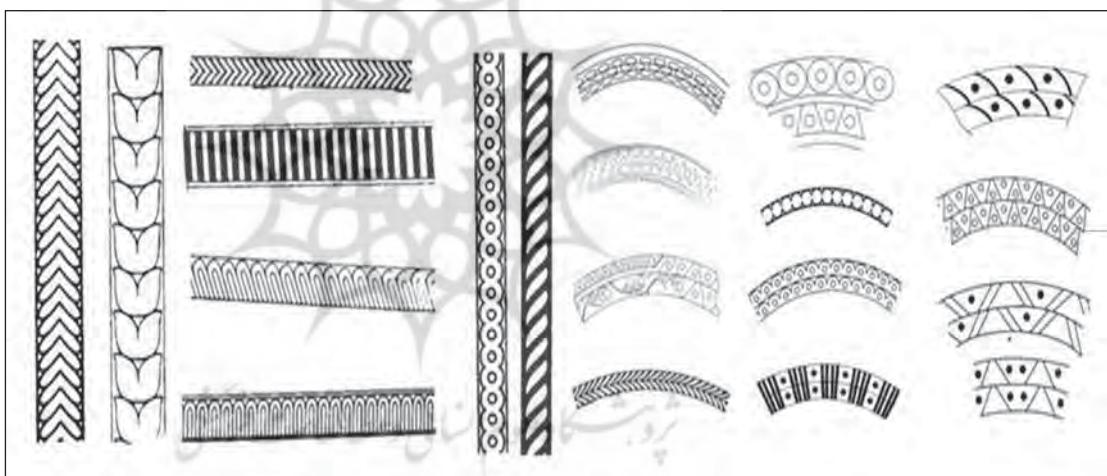
(فروزنده‌مهر، ۱۳۹۱، ۶۷)، نقوش هندسی مثلثی شکل در سطوح تزئینی بنایی تپه حصار دامغان و نظام آباد (ایازی و دیگران، ۱۳۸۷، ۲۸، شاهین، ۱۳۸۰، ۱۷۹) و نقوش هندسی چندضلعی تنها در تزئینات گچبری Thompson, 1976, plate XVIII, fig: 2 (قابل مشاهده است (تصاویر ۱۷). همانگونه که مشاهده می‌شود، قاب‌های هندسی بیضی و ذوزنقه‌ای شکل در دوره ساسانی، هیچ‌گونه کاربردی نداشته و بنابراین این نقوش را می‌توان نوعی نوآوری در طراحی قاب‌های هندسی مسجد سیمره در نظر گرفت.

بحث

بر اساس آنچه گذشت در نقوش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره گونه‌های مختلفی از نقوش گیاهی و هندسی بکاررفته است. گل تاتوره تنها نقش گیاهی بود که در تزئینات گچبری دوره ساسانی و به طور کلی نقوش تزئینی این دوره کاربردی نداشته و برای نخستین بار در تزئینات گچبری مسجد سیمره به عنوان نقش‌مایه‌ای محلی با آن مواجه شده‌ایم (جدول شماره

تصاویر ۱۵. قاب‌های هندسی بکاررفته در تزئینات گچبری مسجد سیمراه. مأخذ: نگارندگان.

تصاویر ۱۶. نمونه‌هایی از حاشیه‌های تزیینی قاب‌های دایره‌ای (راست)، مربع و مستطیل‌شکل (چپ)، مسجد سیمراه. مأخذ: نگارندگان

نوآوری‌هایی نقشی در این زمینه بوده است. برای نمونه در زمینه نقش گیاهی می‌توان به طراحی متفاوت نقش میوه آثار محصور شده در برگ‌های نخل و طراحی متفاوت کاکل آن، تزیینات جناغی شکل سطح میوه‌های کاج، برگ‌های بیرون آمده از غنچه‌های گل لاله و طراحی متفاوت شکل آن در سطوح تزئینی، طراحی‌های متفاوت نقش‌مایه برگ نخل و برگ تاک اشاره کرد. این تنوع نقش را نیز می‌توان در گونه‌شناسی نقش هندسی تزئینات گچبری مسجد سیمراه نیز مشاهده کرد. حاشیه‌های متفاوت تزئینی قاب هندسی دایره‌ای،

با توجه به عناصر هندسی و گیاهی به طور بارزی انجام گرفته است. استفاده از گلها و برگ‌هایی مانند نخل، کنگر، روزت و نیلوفر در گوشه چهارچوب‌های تزئینی طرح، از عناصری است که در گچبری‌های دو محوطه بزرقواله و قلعه گوری وجود دارد.^۳ که این خود در واقع زمینه‌ای بود برای تبدیل شدن به شاخ و برگ‌های اسلامی و طوماری که در دوران اسلامی به شدت مورد استفاده قرار گرفته است. از سویی دیگر مطالعات به عمل آمده نشان می‌دهد، تأثیر هنر گچبری دوره ساسانی بر تزئینات گچبری مسجد سیمراه، همراه با

نقشه‌های پولانی، قلعه یزدگرد
نواهی مراج، نظام آباد.
ماخذ: فروزنده مهر، ۱۳۹۶، ۴۷

قب دایره‌ای شکل، تیسفون
ماخذ: کروگر، ۱۳۹۶، ۴۸

ص ۴

قب های مستطیل شکل، نظام آباد.
ماخذ: کروگر، ۱۳۹۶، ۶۳

نقش مثلث شکل، نظام آباد، مأخذ:
لیازی و دیدگران، ۱۳۸۷، ۲۷

نقش چند ضلعی، چال ترخان ری، مأخذ:
Thompson, 1976, plate XVIII, fig: 2

تصاویر ۱۷. قاب‌های هندسی ساسانی مشابه با قاب‌های هندسی بکاررفته در تزئینات گچبری مسجد سیمره. مأخذ: نگارندگان

تشابهات می‌توان روش و شیوه ساخت تزئینات گچبری مسجد سیمره را افزود که همانند دوره ساسانی، متکی بر دو روش قالب‌گیری، ریخته‌گری و روش پیش‌ساخته^۰ بوده است. بنابراین مطالعات به عمل آمده نشان می‌دهد که تزئینات گچبری مسجد سیمره، در شیوه ساخت، طراحی و اجرا میراثدار مستقیم هنر ساسانی و در زمینه نقش تزئینی علاوه بر بکارگیری نقش‌مایه‌های تزئینی دوره ساسانی، در خلق آرایه‌های تزئینی علاوه بر تقلید، نوآوری‌هایی را در این زمینه و ترکیب نقش تزئینی نیز ارائه کرده است. در نهایت بنظر می‌رسد که هنرمندان طراح نقش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره در پی تقلید صرف نبوده‌اند، بلکه به واسطه ارتباط و پیوستگی متکی با هنر گچبری ساسانی موجود در منطقه و حاکمیت نظام تصویری ساسانی، بر آن بوده‌اند با الهام از متون تزئینی پیشین، متون جدیدی بیافرینند.

مربع و مستطیل شکل، قاب‌های هندسی تازه تولید شده ذوزنقه و بیضی شکل، از جمله وجوده متفاوت نقش هندسی گچبری‌های مسجد سیمره با نمونه‌های مشابه خود در دوره ساسانی است. به این تغییرات می‌توان درهم پیچیدگی نقش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره را نسبت به سطوح تزئینی گچبری‌های دوره ساسانی و طراحی مشخص و بزرگنمایی نقش تزئینی آن دوره را اضافه کرد. بنابراین باید پذیرفت که سطوح تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره علاوه بر تقلید گونه‌های مختلف گیاهی و هندسی دوره ساسانی، نوآوری‌هایی را در زمینه ترکیب نقش هندسی و گیاهی و خلق آرایه‌های تزئینی تازه ارائه کرده است. همچنین، تقارن و تکرار دو اصل مهم هنر تزئیناتی دوره ساسانی است که اجرا و بکارگیری آن‌ها در طراحی نقش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره قابل مشاهده است. بر این

نتیجه

براساس مطالعات صورت گرفته، نقوش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره به دو گونه نقوش گیاهی و هندسی قابل تقسیم‌بندی است. نقوش گیاهی بکار رفته در سطوح تزئینی گچبری‌های این بنا شامل نقوشی چون؛ برگ مو و خوشة انگور، برگ نخل، برگ کنگر، خوشة گندم یا نقوش قلبی‌شکل، غنچه نیلوفر، گل لاله، گل کوکب، گل چهار پر، گل روزت، گل تاتوره، میوه انان، میوه کاج و میوه بلوط، است که از این میان تنها نقش‌مایه گیاهی گل تاتوره نقشی محلی و فاقد پیشینه‌ای هنری در دوره ساسانی است. به همین ترتیب نقوش هندسی بکار رفته در تزئینات گچبری مسجد سیمره شامل نقوشی چون؛ قاب‌های مرربع و مستطیل‌شکل، قاب‌های دایره‌ای شکل، مثلثی‌شکل، نوزنقه‌ای، لوزی، نوارهای مواج، زنجیرهای یونانی، نقوش بیضی‌شکل و نقوش چندضلعی است که از این میان نقوش هندسی بیضی و ذوزنقه‌ای شکل همانند نقش‌مایه گل تاتوره، نقشی تازه و حاصل ذوق هنری هنرمندانی است که در طراحی تزئینات گچبری مسجد سیمره به دنبال خلق آرایه‌های تزئینی تازه بوده‌اند. علاوه بر تأثیرگذاری شکلی و فرمی، بکارگیری اصل تقارن و تکرار و شیوه ساخت تزئینات گچبری به دو روش قالب‌گیری، ریخته‌گردی و پیش ساخته، می‌توان شواهدی دیگر از تدوام هنر گچبری دوره ساسانی را در تزئینات گچبری مسجد سیمره مشاهده کرد. چنین حجمی از شباهت و تأثیرپذیری را باید معلول قرارگیری شهر سیمره در دوره ساسانی ارزیابی کرد که شواهد بسیاری از معماری مزین به تزئینات گچبری آن در مناطقی چون بربزقواله و قلعه‌گوری و گوریه بدست آمده است. براساس یافته‌های باستان‌شناسی، تزئینات گچبری از مهمترین شیوه‌های آرایش فضاهای معماری دوره ساسانی در شهر سیمره بوده است که با استناد به آنها می‌توان ارتباط و پیوستگی متنی تزئینات گچبری مسجد سیمره را با تزئینات گچبری دوره ساسانی توجیه کرد. اما این در حالی است که در بررسی نقوش تزئینی گچبری‌های مسجد سیمره، شواهدی از خلق آرایه‌های جدید همچون گرایش به سمت طراحی متفاوت نقوش گیاهی چون میوه انان، میوه کاج، غنچه‌های لاله و یا طراحی حاشیه‌های تزئینی قاب‌های هندسی دایره یا مرربع و مستطیل‌شکل به همراه خلق آرایه‌های هندسی تازه‌ای چون نقوش هندسی ذوزنقه و بیضی مشاهده می‌شود. بنابراین می‌توان گفت هنرمندان طراح تزئینات گچبری مسجد سیمره، با بکارگیری این نوع نوآوری‌ها و در هم‌پیچیدگی نقوش تزئینی هندسی و گیاهی علاوه بر تقلید، در پی ارائه سطوحی تزئینی تازه متناسب با فضای فرهنگی و هنری قرون نخستین اسلامی بوده‌اند.

منابع و مأخذ

- ابن‌حوقل(۱۳۶۶). ایران در «صوره الارض». ترجمه: جعفر شعار، تهران، انتشارات امیرکبیر.
- انصاری، جمال(۱۳۶۵). گچبری دوران ساسانی و تأثیر آن در هنرهای اسلامی. مجله هنر، شماره ۱۳. ص ۳۷۳-۳۸۴.
- ایازی، سوری، میری، سیما. جعفر محمدی (۱۳۸۷). گچبری در آرایه و تزئینات معماری دوران اشکانی و ساسانی، تهران: موزه ملی ایران.
- پرداز، ایدت. (۱۳۵۷). هنر ایران باستان(تمدن‌های پیش از اسلام). ترجمه: یوسف مجید زاده، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- پوپ، آرتور اپهام، فیلیس اکرم‌ن. (۱۳۸۷). سیری در هنر ایران. ترجمه: نجف دریابندی. تهران، انتشارات علمی و فرهنگی.
- پوپ، آرتور اپهام. (۱۳۸۰). شاهکارهای هنر ایران. ترجمه: پرویز نائل خانلری. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.

- حسن‌پور، عطا. (۱۳۹۴). بررسی و مقایسه تطبیقی گچبری‌های به دست آمده از کاوش بنای قلعه‌گوری. پژوهش‌های باستان‌شناسی حوزه آبگیر سد سیمره، به کوشش لیلانیاکان، تهران: پژوهشگاه میراث فرهنگی و شرکت توسعه صنایع آب و نیروی ایران.
- حسینی، سیده‌اشم، یوسفوند، یونس. میری، فرشاد. (۱۳۹۴). «مطالعه تطبیقی نقوش گچبری‌های مکشوفه شهر تاریخی سیمره با نمونه‌های مسجد جامع نائین»، مجله پژوهش هنر، شماره ۹، ص ۸۵-۷۱.
- حموی، یاقوت بن عبد الله، (۱۹۹۵)، معجم البلدان، چاپ دوم، بیروت، انتشارات دار صادر.
- سعادتی، محسن، ناصری صومعه، حسین (۱۳۹۸) «نگاهی به حیات اجتماعی شهر باستانی سیمره از شکل گیری تا فروپاشی»، مجله پژوهش‌های باستان‌شناسی ایران، ش ۲۲، ۱۶۳-۱۸۰.
- شاهین، ستاره (۱۳۸۰). معرفی نقوش گیاهی در گچبریها و نقوش برجسته دوره ساسانی و تحول و تداوم آن در قرون اولیه اسلامی، پایان نامه کارشناسی ارشد باستان‌شناسی، استاد راهنمای مسعود آذرنوش، دانشگاه آزاد تهران مرکز.
- شریفی‌نیا، اکبر، شاکرمی، طیبه، (۱۳۹۶)، باستان‌شناسی و تاریخ دره شهر (سیمره)، تهران: پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری.
- عباس‌پور، نازلی (۱۳۹۳) مطالعه نقوش گچبری‌های سده اول تا چهارم هجری دره شهر (سیمره) و کاربرد آن در گرافیک محیطی، پایان نامه کارشناسی ارشد ارتباط تصویری، استاد راهنمای پرویز حیدری زاده، دانشگاه آزاد تهران مرکز.
- فروزنده مهر، زینب. (۱۳۹۱). مطالعه فنی و هنری آثار گچبری به دست آمده از محوطه باستانی قلعه گوری سیمره لرستان و مقایسه آن با آثار گچبری دیگر محوطه‌های این دوره، استاد راهنمای سید مهدی موسوی کوهپر، پایان نامه کارشناسی ارشد باستان‌شناسی، دانشگاه تربیت مدرس.
- فریه، ر.د. بليو (۱۳۷۴) هنرهای ایران، ترجمه پرویز مرزبان، تهران: نشر فرزان روز.
- لسترنج. (۱۳۷۷). جغرافیای تاریخ سرزمین‌های خلافت شرقی. ترجمه: محمد عرفان، تهران، بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- لکپور، سیمین. (۱۳۸۹). کاوش‌های پژوهش‌های باستان‌شناسی دره شهر (سیمره)، تهران، انتشارات پازینه.
- کرمیان، غلامرضا (۱۳۹۵) شهرستان دوره ساسانی رماوند (برزقاوله) کوه‌دشت لرستان، چهارمین کنگره استانی تاریخ معماری و شهرسازی ایران (لرستان).
- کروگر، ینس (۱۳۹۶) تزئینات گچبری ساسانی، ترجمه فرامرز نجد سمعیعی، تهران: نشر سمت.
- گیرشمن، رمان (۱۳۹۰) هنر ایران در دوران پارتی و ساسانی، ترجمه بهرام فره وشی، تهران: نشر علمی و فرهنگی.
- مارکوارت، یوزف. (۱۳۷۳). ایرانشهر بر مبنای جغرافیای موسی خوروئی، ترجمه: مریم میراحمدی. تهران، نشر اطلاعات
- مبینی، مهتاب، شافعی، آزاده. (۱۳۹۴). «نقش گیاهان اساطیری و مقدس در هنر ساسانی»، جلوه هنر، شماره ۱۴، ص ۶۴-۴۵.
- مبینی، مهتاب، شاکرمی، طیبه، شریفی‌نیا، اکبر، (۱۳۹۷)، بررسی تطبیقی تزیینات گچبری مسجد سیمره با مسجد نه گنبد بلخ و سامرا از دوره عباسی، فصلنامه هنرهای تجسمی، دوره ۲۳، شماره ۱، ۷۲-۶۱.
- محمدی‌فر، یعقوب، حاجی محمد علیان، عالمدار عادله، دنیلی. (۱۳۹۲). ریشه‌یابی نقش‌مایه‌خوشی‌انگور و برگ مودر گچبری‌های مسجدنایین؛ دو فصلنامه هنر بومی، سال اول، شماره اول، صص ۶۵-۸۰.
- امینی، فرهاد. (۱۳۹۴). باستان‌شناسی و هنر ساسانی. تهران: انتشارات شاپیکان.
- مصطفی‌آردکانی، نصرت الملوك و سید حبیب الله لزگی. (۱۳۸۷). مطالعه تأثیر نقش‌مایه گچبری دوره

ساسانی بر نقوش گچبری دوره اسلامی، مجله هنرهای تجسمی نقش مایه، سال اول، شماره ۲، ص ۳۷-۵.

مقدسی، ابو عبدالله محمدابن احمد. (۱۳۶۱). *احسن التقاسیم من معرف الاقالیم، تطبیق و تنظیم علی نقی منزوی*. تهران، مولفان ایران.

منصوری، امیر، کرمیان، غلامرضا(۱۳۹۱) هنر گچبری دوره ساسانی در محوطه باستانی بزرقاوله، کوهدهشت لرستان، مجله نقش مایه، ش ۱۰، صص: ۸۲-۷۳

منوچهری، ماندانا. (۱۳۷۹). *سیر تحول گچبری در ایران دوران اسلامی*، استاد راهنمای زهرا رهنورد، پایان نامه کارشناسی ارشد ارتباط تصویری، دانشگاه تهران.

موحدی، سیامک. (۱۳۸۱). *فرّ و نماد آن در هنر ساسانی*، استاد راهنمای اشرف آریان پور، پایان نامه کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز.

یوسف وند، یونس و فرشاد میری (۱۳۹۵) *مطالعه تطبیقی نقوش گچبریهای مکشوفه از شهر تاریخی دره شهر با نمونه‌های مسجدجامع نایین*، مجله نگره، ش ۳۹، صص: ۴۵-۳۵

Azarnoush.m.(1996).The Sasanian Manor House at Hajia-bad, Iran”, Italia, Eest and West.

Karamiyan. GH. Farrokh, K. Abdi, K.(2017), Sassanian stucco decorations from the Ramavand (Barz Qawaleh) excavations in the Lorestan Province of Iran, HISTORIA I ŚWIAT, nr 6, PP 69-88.

Kroger. J. (1982), Sasanidischer Stuckdekor, Mainz.

Moorey,P.R.S.1979,Kish Excavations,Ashmolean Museum,Oxford.

Thompson,Deborah.(1976). Stucco Frome Chal Tarkhan- Eshqabad near Rayy. COLT.Archaeological Institute Publications:London.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

of Seymareh from its formation to collapse», Iranian Journal of Archaeological Research, Vol. 22, 163-180.

- Shahin. Setare.(2001) Introducing plant motifs in prominent and Sassanid period motifs and their evolution in the early Islamic centuries, Supervisor Masoud Azarnoosh, M.Sc. Archeology, Tehran Azad University Center.

- Sharifenia, Akbar, Shakarmi, Tayebeh, (2017), Archeology and History of Darrehshahr, Tehran, Cultural Heritage and Tourism Research Institute.

Thompson, Deborah. (1976). Stucco Frome Chal Tarkhan- Eshqabad near Rayy.COLT. Archaeological Institute Publications:London.

Yousefvand, Younes, and Farshad Miri (2016) A Comparative Study of the Patterns of Discovery Plasterings from the Historical City of Dara Shahr with the Specimens of the Nayin Mosque, Negra Journal, No. 39, pp: 35-45

Power Industries Development Company.

Hussein, Sidesham. Josephus, Yunus. Miri, Farshad. (1394). «A Comparative Study of the Patterns of the Discoveries of the Historical City of Seimare with the Specimens of the Naein Mosque», Art Research Journal, No. 9, pp. 85-71.

Ibn Huql(1987). Iran in Sura al-Arz. Translated by: Jafar Shoar, Tehran, Amir Kabir Publications. Karmian, Gholamreza (2016) city of Sassanid period Ramavand (Barzqavaleh) Koohdasht Lorestan, the fourth provincial congress in the history of architecture and urban planning of Iran (Lorestan).

Karamiyan. GH. Farrokh, K. Abdi, K.(2017), Sassanian stucco decorations from the Ramavand (BarzQawaleh)excavations in the Lorestan Province of Iran, HISTORIAIŚWIAT, nr6, PP69-88. Kroger. J. (1982), Sasanidischer Stuckdekor, Mainz.

Kroger, Jens (2017) Sassanid stucco decorations, translated by Faramarz Najd Samiei, Tehran: Samat Publishing.

Lakpour, Simin. (2010). Archeological excavations and researches of the Valley of the City (Simere). Tehran, Pazineh Publications.

Lesterange. (1998). Geography of the History of the Lands of the Eastern Caliphate. Translated by: Mohammad Erfan, Tehran, Publishing House.

Manouchehri, Mandana (2000). The Evolution of bedding in the Islamic era in Iran, Supervisor Zahra Rahnavard, M.Sc., Faculty of Fine Arts, University of Tehran.

Mansoori, Amir, Karmian, Gholamreza (2012) The art of stucco of the Sassanid period in the ancient site of Barzqavaleh, Koohdasht, Lorestan, Naghsh-e-Mayeh Magazine, Vol. 10, pp. 73-82 Marquart, Joseph. (1994). Iranshahr based on the geography of Musa Khoroni, translated by Maryam Mirahmadi. Tehran, Information

Mobini, Mahtab., Shafei, A. (2015) «The Role of Mythical and Holy Plants in Philosophy», Jelveh Art, No. 14, pp. 64-45.

Mobini, Mahtab, Shakarmi, Tayebeh, Sharifiya, Akbar, (1397), A Comparative Study of the Decoration Decorations of the Mosque of Nimra with the Mosque of Nine Dome Balkh and Samarra from the Abbasi Period, Journal of Visual Arts, Volume 23, Number 1, 72-61.

Moghadasi, Abu Abdullah Mohammad Abn Ahmad. (1982). Hassan al-Taqqasim I represent the Aqalim, the matching and arrangement of solitary confinement. Tehran, Iran Authors .

Mohammadi, Yaghuob, Haji Mohammad Alyan, Alamdar. Adeleh, Danili. (2013). Root-finding of grape clusters and Grape leaves in the stucco of Nain Mosque, first year, first issue, pp :65-80.

Amini, Farhad. (2015). Archeology and Anthropology. Tehran, Shapikan Pub.

Moorey,P.R.S.1979,Kish Excavations,Ashmen Museum,Oxford.

Movahedi, Siamak. (2002). Frey and its Symbol in Sassanid Art, Supervisor Amir Ashraf Arianpour , M.Sc. Art Research, I . A.U, Tehran Branch.

Mesbah Ardakani, Nusrat al-Moluk, and Seyed Habibollah Lezgi. (2008). A Study of the Effect of the Sassanid Plastering Plans on the Plastering Plans of the Islamic Period, Journal of Visual Arts Naghshaye, Volume 1, Number 2, pp. 50-37.

Pope, Arthur Epham, Phyllis Ackerman. (2008) A Tour in Iranian Art. Translated by: Najaf Daryabandi. Tehran, Scientific and Cultural Publications.

Pope, Arthur Epham (2001). Masterpieces of Iranian Art. Translated by: Parviz Natel Khanlari. Tehran: Scientific and Cultural Publications.

Prada, Id. (1978). Art of Ancient Iran T. by: Y.Majidzadeh, Tehran: Tehran University Press. Saadati, Mohsen, Naseri Soomeh, Hossein (2019) «A look at the social life of the ancient city

application of the principle of symmetry and repetition and the method of making stucco decorations by molding, casting and prefabricated methods, we can see other evidences of the continuation of the Sassanid period stucco art in the stucco decorations of the Seymareh Mosque. Such volume of similarity and influence should be considered as a result of the location of the city of Seymareh in the Sassanid period, which has been evidenced by many architectures decorated with its stucco decorations in areas such as Barzqavaleh, Qaleh Gori and Goriyeh. In most of the stucco specimens of Qaleh Gori and Barzqavaleh, which are from the archeological sites of the Sassanid period and close to the city of Seymareh, and in the present study, the specimens with decorations of the Seymareh Mosque were compared in terms of marginalization and framing according to geometric and plant elements. The use of flowers and leaves such as palm, artichoke, rosette and lotus in the corners of the decorative frames of the design is one of the elements that exists in the stucco of both areas of Bozorgvaleh and Qaleh Gori. Based on archaeological findings, stucco decorations have been one of the most important methods of arranging Sassanid architectural spaces in the city of Seymareh, which can be used to justify the textual connection between the stucco decorations of the Seymareh Mosque and the stucco decorations of the Sassanid period. However, in the study of the decorative patterns of stucco of the Seymareh Mosque, there is evidence of the creation of new arrays such as the tendency towards different designs of plant motifs such as pomegranate fruit, pine fruit, tulip buds or the design of the decorative borders of the frame. Circular or square and rectangular geometric shapes are observed along with the creation of new geometric arrays such as trapezoidal and oval geometric patterns. Therefore, it can be said that the artists who designed the stucco decorations of the Seymareh Mosque, by using these innovations and the complexity of geometric and plant decorative motifs in addition to imitation, sought to provide new decorative surfaces appropriate to the cultural and artistic atmosphere of the first Islamic centuries and created new texts.

Keywords: Plant Motifs, Geometric Motifs, Seymareh Mosque, Decorative Stucco, Sassanid Art

Reference: Abbaspour, Nazli (2014) Study of Stucco patterns of the first to fourth centuries AH Darrehshahr (Seymareh) and its application in environmental graphics, Supervisor: Parviz Heidarizadeh, Master Thesis in graphic, Azad University of Tehran Markaz.

Ansari, Jamal (1986). The Stucco of the Sassanid era and its impact on Islamic arts. Journal of Art, No. 13, pp. 373-318.

Ayazi, Syria. Miri, Sima. Jafar Mohammadi, Zahra. Emotional, sheen. Akbari, Zahra (2008). Plaster in Array and Sassanid Architecture Arrangements, Tehran: National Museum of Iran. Azarnoush.m.(1996).The Sasanian Manor House at Hajia-bad, Iran”, Italia, Eest and West.

Freeh, R.W. (1995) Iranian Arts, translated by Parviz Marzban, Tehran: Farzan Rooz Publishing. Foruzande mehr, Zainab. (2012). Technical and artistic study of gypsum works from the ancient site of Simear Lorestan castle and its comparison with other gypsum works of this period, Supervisor Seyed Mehdi Mousavi Kouhpar, M.Sc., Archeology, Tarbiat Modares University. Grishman, Roman (2011) Iranian Art in the Parthian and Sassanid Periods, translated by Bahram Farahvashi, Tehran: Scientific and Cultural Publication.

Hamwi, Yaqut bin Abdullah, (1995), Dictionary of Countries, second edition, Beirut, published by Dar Sader.

Hassanpour, Atty (1394). Comparative study and comparison of plaster casts obtained from the excavation of the castle building. Archaeological Researches of Simareh Dam Basin, by the efforts of Leila Niakan, Tehran: Cultural Heritage Research Institute and Iranian Water and

Continuity of Sassanid Motifs in Stucco Decorations of Seymareh Mosque

Mahtab Mobini, PhD, Assistant Professor, Department of Arts, Payame Noor University, Tehran, Iran.

Tayebe Shakarami, MA in Art Research, Payame Noor University, Tehran, Iran.

Received: 2020/09/05 Accepted: 2021/02/07

In the pre-Islamic era, stucco was used to cover the walls of palaces and temples, because the building materials such as stone, sandstone or crude clay were not very interesting, and the richness of decorated walls was more effective than bare walls. This type of architectural-related decorations in the history of Iran was technically and artistically developed and became one of the archetypes of the Sassanid era. Stucco patterns of this era include plant, geometric, animal and human designs. The use of these patterns in this period, with a few differences in quantity, was accompanied with some mythical concepts. The transfer of these designs from the Sassanid era to the cultural and artistic realms of Islam was in companionship with some changes such as selection of motifs based on their usage in religious or non-religious places and being measured according to the basic Islamic principles. This has made plant and geometric designs luckier than other designs. Under the influence of the Islamic view, these motifs tended to be abstract and the artists avoided direct imitation of nature. Fast durability, fast progression and the whiteness of stucco that were important in the decoration of Islamic buildings were among other factors involved in the re-use of stucco decorations in Islamic monuments. For these reasons, this art, along with its plant and geometric motifs, grew and developed. One of the important findings during the archeological activities in Seymareh, was the discovery of its mosque and its stucco decorations. According to the dates given, the mosque belongs to the late Umayyad and early Abbasid era. Considering the importance of stucco decorations in Iran, the main objectives of this study were, firstly, to identify types of decorative motifs influenced by Sassanid stucco, and then, to study the similarities and differences between the Sassanid stucco designs and the decorative designs of the Seymareh Mosque. Accordingly, the main questions of research are: what are the decorative motifs influenced by the stucco art of the Sassanid period in the stucco adornment of the Seymareh Mosque? What are the similarities between the Sassanid stucco designs and the decorative designs of the Seymareh Mosque? The results of the study show that the decorative motifs found in the mosque of Seymareh could be divided into two main types of plant and geometric designs. Meanwhile, in addition to design and implementation, the plant motif of the Datura flower, and trapezoidal, elliptical geometric patterns, as well as decorative margins used in circular, square and rectangular frameworks, differ from the decorative designs of the Sassanid era. In addition to the formal effect, the